

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย(คปภ.)
Office of Insurance Commission

(ร่าง) แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔
(สำหรับการรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น)

สายกลยุทธ์องค์กร สำนักงาน คปภ.

สิงหาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
สรุปโอกาสและความท้าทายที่สำคัญของอุตสาหกรรมประกันภัยไทย	๒
แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔	๖
ผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Intended Outcome) ของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔	๖
Landscape ของอุตสาหกรรมประกันภัยไทยในอนาคต	๗
ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัย	๘
เป้าหมายที่คาดหวังในระยะ ๓ ปีข้างหน้า	๑๑
ภาคผนวก	๑๒
กิจกรรมสำคัญ และระยะเวลาดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔	๑๓

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ได้จัดทำแผนพัฒนาการประกันภัยมาแล้ว ๓ ฉบับ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัยไทย ซึ่งภายใต้การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการประกันภัยฉบับที่ผ่านมา เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมประกันภัยไทยมีศักยภาพ มีความมั่นคง และสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔) มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย จากกรรมการประกันภัย เป็น สำนักงาน คปภ. การปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติการประกันวินาศภัย รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพความเสี่ยงของประชาชน แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๗) ได้วางกรอบการพัฒนาต่อเนื่องจากแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๑ โดยมุ่งเน้นการสร้างศักยภาพให้กับระบบประกันภัยภายใต้มาตรฐานการกำกับและตรวจสอบตามความเสี่ยงให้ธุรกิจประกันภัย มีเงินกองทุนเพียงพอรองรับความเสี่ยงจากการดำเนินธุรกิจ และความท้าทายจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเป็นที่มาของการนำมาตราฐานการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง และระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้ามาใช้ร่วมกับการเร่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัย และการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการประกันภัย รวมทั้งจัดตั้งสถาบันวิชาการประกันภัยระดับสูง เพื่อเป็นศูนย์กลางด้านวิชาการประกันภัยให้แก่ประชาชนและบุคลากรประกันภัย และต่อมา ภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๓ ซึ่งมุ่งเน้นการยกระดับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสู่มาตรฐานสากล ควบคู่กับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ประชาชนด้านการประกันภัย จึงได้กำหนดเป้าหมายให้ “ระบบประกันภัยไทยเติบโตอย่างยั่งยืนและได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชน”

อย่างไรก็ตาม ในระยะ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรมประกันภัยไทย ได้พบกับบททดสอบใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ระบบเศรษฐกิจโลกได้เข้าสู่บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ (New Normal) ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบการเงินโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้น เศรษฐกิจในประเทศได้รับผลกระทบจากระบบเศรษฐกิจโลกได้ง่ายและทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีอัตราการเติบโตต่ำลงกว่าในอดีตที่ผ่านมา นอกจากนี้ ยังเผชิญกับปัจจัยการเปลี่ยนแปลงอื่นที่สำคัญ อาทิ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของไทย การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม และการพัฒนาของเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบก้าวหน้า ประกอบกับเมื่อต้นปีที่ผ่านมา โลกต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือ COVID-๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง รวมไปถึงวิถีชีวิตของผู้คน ทั้งการรักษาระยะห่างทางสังคม การพึ่งพาเทคโนโลยีและธุรกรรมออนไลน์มากขึ้น รวมไปถึงการหยุดชะงักของกระบวนการทางเศรษฐกิจและห่วงโซ่อุปทาน จึงทำให้ช่วงระยะเวลาต่อไป อุตสาหกรรมประกันภัยไทยต้องเผชิญกับบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔ ผ่านการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาคธุรกิจประกันภัยและหน่วยงานภายนอก เพื่อให้สามารถระบุปัญหา จุดแข็ง จุดอ่อนของธุรกิจประกันภัย และได้ผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการประกันภัย ซึ่งมีองค์ประกอบมาจากผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ อาทิ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ คปภ. กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.ล.ต. สมาคมธนาคารไทย ภาคธุรกิจประกันชีวิต ธุรกิจประกันวินาศภัย และสถาบันการศึกษา โดยมีนายพี สุจิตกุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการประกันภัย ในคณะกรรมการ คปภ. เป็นประธาน เพื่อให้ได้แผนพัฒนาการประกันภัยที่เหมาะสม ยืดหยุ่น พร้อมที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และเป็นแนวทางรองรับให้อุตสาหกรรมประกันภัยไทยสามารถเตรียมความพร้อมกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคม การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และความผันผวนของระบบเศรษฐกิจ รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่

สรุปโอกาสและความท้าทายที่สำคัญของอุตสาหกรรมประกันภัยไทย

จากการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านมา ได้มีการคำนึงถึงสภาพธุรกิจประกันภัยปัจจุบัน ผลกระทบจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกต่างๆ ทำให้สรุปโอกาสและความท้าทายสำหรับอุตสาหกรรมประกันภัยไทยในปัจจุบันได้ ดังต่อไปนี้

๑. เทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น ทำให้รูปแบบการดำเนินธุรกิจเปลี่ยนแปลงไป และก่อให้เกิดรูปแบบการดำเนินธุรกิจแบบใหม่ที่นำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้งานมากขึ้น ตั้งแต่ใช้งานเทคโนโลยีในเพียงบางส่วนของการทำงานไปจนถึงกระบวนการดำเนินงาน ส่งผลให้การดำเนินงานของธุรกิจประกันภัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น ต้นทุนในหลายด้านสามารถบริหารจัดการให้ลดลงได้ ธุรกิจประกันภัยต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีมาเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจ โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในอุตสาหกรรมประกันภัย หรือที่เรียกว่า InsurTech เป็นโอกาสในการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันภัย รวมไปถึงเพิ่มโอกาสในการทำธุรกิจของบริษัท Startup อีกด้วย

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และเข้ามาเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตของประชาชนในทุกมิติ การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานในด้านต่างๆ ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดีมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีก็ก่อให้เกิดความเสี่ยงเกี่ยวกับคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber Risk) ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งในด้านของจำนวนเงิน ข้อมูล และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

๒. Lifestyle ของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป

ผู้บริโภคมีรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป มีการเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งมีความต้องการผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น มีความต้องการข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ต่างๆ และมีความต้องการช่องทางใหม่ๆ ที่ช่วยให้เข้าถึงการประกันภัยได้อย่างรวดเร็ว

จากข้อมูลการสำรวจของ Kepios (DataReportal) พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ประชากรสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ถึงร้อยละ ๘๒ ของประชากรทั้งหมด และมีการใช้บริการธนาคารทางโทรศัพท์มือถือ (Mobile Banking) รวมถึงการซื้อสินค้าผ่านทางโทรศัพท์มือถือ เพิ่มขึ้นอย่างมากในระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา เนื่องจากเทคโนโลยีระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีการขนส่งที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการซื้อสินค้าทางออนไลน์ที่สามารถศึกษาข้อมูลและเปรียบเทียบคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ อ่านความคิดเห็นจากผู้ที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์มาก่อน สามารถเลือกสินค้าที่เหมาะสมกับตนเองได้ ทำให้ประชากรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคมาซื้อสินค้าและบริการทางออนไลน์มากขึ้น

๓. สังคมสูงอายุและค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมสูงอายุ (Aging Society) แล้ว และมีแนวโน้มที่จะมีผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นจนเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aged Society) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ จะมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุสูงขึ้นไปถึงร้อยละ ๓๐ ของประชากรทั้งหมด (ข้อมูลจากกรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) ประกอบกับค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของประเทศไทยก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยแบบทบต้น (CAGR) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๗ จึงส่งผลให้ประชาชนเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตและผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปใช้รองรับวัยเกษียณและช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายค่ารักษาพยาบาล จึงเป็นโอกาสของธุรกิจประกันภัยจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อช่วยรองรับความเสี่ยงและลดภาระค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชน เพื่อรองรับวัยเกษียณได้

๔. การแข่งขันด้านราคาและต้นทุนที่สูงขึ้น

ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันภัยเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยค่าสินไหมทดแทน รวมถึงการฉ้อฉลประกันภัย ประกอบกับสภาพการแข่งขันทางด้านราคาในตลาดประกันภัยปัจจุบันมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในส่วนเบี้ยประกันภัยหรือความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยที่มีการปรับให้ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้ามากที่สุด จึงส่งผลให้อัตราเบี้ยประกันภัยในบางประเภทลดลง ซึ่งกระทบต่อผลการดำเนินงานและการเติบโตของบริษัทประกันภัยในระยะยาว

๕. เศรษฐกิจชะลอตัว และภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำ

ปัจจุบันเศรษฐกิจประเทศไทยชะลอตัวส่งผลทำให้รายได้ของบริษัทประกันภัยลดลง เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยอ้างอิงจาก International Monetary Fund (IMF) คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๓ ติดลบร้อยละ ๗.๗ ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทย คาดการณ์ว่าติดลบร้อยละ ๘.๑ (ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓) นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ ๐.๗๕ เหลือเพียงร้อยละ ๐.๕ ต่อปี (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๓) ประกอบกับข้อมูลผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย ๑๐ ปี ในช่วง ๗ ปีล่าสุดอยู่ในระดับต่ำและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนให้เพียงพอกับผลตอบแทนตามสัญญาของผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากในพอร์ตประกันชีวิต รวมถึงอัตราการขยายตัวของเบี้ยประกันวินาศภัย ซึ่งขยายตัวตามการขยายตัวของธุรกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนมาโดยตลอด

๖. ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัยของประชาชน

สำนักงาน คปภ. ได้ดำเนินการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการประกันภัยให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง และผลสำรวจอัตราความรู้ความเข้าใจด้านประกันภัยของประชาชนอยู่ในระดับดีมาโดยตลอด แต่ประชาชนบางส่วนยังไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของการทำประกันภัยเพียงพอ ยังไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์ใดเหมาะสมกับความต้องการของตน และเห็นว่ากรมธรรม์เข้าใจยาก เช่น การไม่เข้าใจในประเด็นความรู้ความเข้าใจ ในเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ ประเภทผลิตภัณฑ์ รวมถึงปัจจุบันประชาชนยังไม่มีเครื่องมือที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อประกอบการตัดสินใจ

๗. ประชาชนไม่มีการวางแผนทางการเงิน

ประชาชนไม่ซื้อผลิตภัณฑ์ประกันภัย เนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านรายได้และความพร้อมด้านการเงิน เนื่องจากประชาชนยังไม่ได้มีการวางแผนทางการเงินอย่างเพียงพอ และยังไม่ได้ใช้การประกันภัยเพื่อเป็นเครื่องมือในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุ โดยอ้างอิงจากรายงานภาพรวมการออมของประเทศของศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจ และเศรษฐกิจฐานราก ธนาคารออมสิน ที่ได้ระบุไว้ว่า เพื่อให้มีเงินเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายหลังเกษียณ ประชาชนควรมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๔ ล้านบาท แต่ค่าเฉลี่ยเงินออมของคนไทยแต่ละคนปัจจุบันอยู่ที่ ๑๑,๙๔๔ บาทตลอดทั้งปีเท่านั้น ประกอบกับข้อมูลอ้างอิงจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้คาดการณ์ว่ารายได้ต่อเดือนของครัวเรือนไทยในปี ๒๕๖๕ จะเติบโตน้อยลงร้อยละ ๑ จากปี ๒๕๖๒ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการว่างงานในประเทศไทยจะเพิ่มสูงขึ้นเนื่องมาจากเศรษฐกิจที่ถดถอย จำนวนคนทำงานและจำนวนชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยต่อคนที่ลดลง รวมถึงอัตราค่าจ้างที่ชะลอลง และปัจจัยเชิงโครงสร้างที่เกิดจากการเกษียณอายุของแรงงานตามโครงสร้างประชากรและการนำเทคโนโลยีทดแทนแรงงานมาใช้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้การคาดการณ์รายได้ของประชากรไทยในอนาคตเติบโตน้อยลง ประกอบกับค่าใช้จ่ายต่อเดือนของครัวเรือนไทยในปี ๒๕๖๕ จะเติบโตสูงขึ้นร้อยละ ๐.๒ จากปี ๒๕๖๒ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่เพื่อการอุปโภคบริโภค

๘. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการประกันภัย

ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการประกันภัย เนื่องจากพบเจอปัญหาเกี่ยวกับการเสนอขายไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจน และการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ส่งผลให้มีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการทำประกันภัย และไม่กล้าแนะนำหรือชักชวนคนใกล้ชิดให้ซื้อผลิตภัณฑ์ประกันภัย

๙. ข้อจำกัดทางด้านรายได้ของประชาชนส่งผลต่อการเข้าถึง

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมเป็นหนึ่งในปัญหาของประเทศไทยในปัจจุบัน จากผลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๐ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรไทยส่วนใหญ่ของประเทศ มีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง - ต่ำ ถึงรายได้ต่ำ (มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท) คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๔๐ ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งทำให้ประชาชนมีข้อจำกัดด้านรายได้เข้าไม่ถึงถึงการประกันภัย โดยการส่งเสริมให้การประกันภัยเข้าไปมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น ผ่านการดำเนินนโยบายภาครัฐภาคเพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำให้กับสังคมซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย Thailand ๔.๐

๑๐. ทรัพย์สินภาครัฐไม่มีการทำประกันภัย และโอกาสในการลงทุนโครงการขนาดใหญ่

ภาครัฐยังไม่ได้มีการนำการประกันภัยมาช่วยในการรับมือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพย์สินของภาครัฐ อีกทั้งยังมีการพัฒนาและลงทุนในโครงการขนาดใหญ่และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ จึงเป็นโอกาสที่จะนำประกันภัยเข้ามาช่วยลดต้นทุนดำเนินการให้กับภาครัฐ และใช้ในการบริหารความเสี่ยง

๑๑. ความเสี่ยงใหม่ที่ส่งผลต่อการปรับตัวของธุรกิจ

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดความเสี่ยงในรูปแบบใหม่ ซึ่งต้องมีการบริหารจัดการให้เหมาะสม เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีความมั่นคง สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารงานได้ในภาวะวิกฤต เป็นการสร้างแรงกดดันให้กับธุรกิจประกันภัยที่จะต้องปรับตัวและมีความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันทั่วทั้ง และสามารถบริหารงานหรือดำเนินงานในช่วงเวลาที่เกิดความเสียหายใหม่ขึ้นได้ อาทิ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น สงครามทางการค้าระหว่างประเทศ การเมืองระหว่างประเทศ พฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของประชาชน การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ รวมถึงความเสี่ยงทางดิจิทัล เช่น ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ภัยจากความเสี่ยงของการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

๑๒. ภัยพิบัติมีความรุนแรงมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม (Climate Change) เป็นปัจจัยที่ทั่วโลกให้ความสำคัญและจับตามอง เนื่องจากเป็นตัวเร่งและเพิ่มความเสียหายให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ ทั้งแผ่นดินไหว ลมพายุ น้ำท่วม ความแห้งแล้งและภัยธรรมชาติอื่นๆ รวมถึงภัยพิบัติที่เป็นผลมาจากน้ำมือมนุษย์ ซึ่งปัจจุบันภัยต่างๆ เหล่านี้มีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อความเสี่ยงของประชาชนที่จะได้รับความเสียหายและความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน รวมถึงความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลของ Swiss Re พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีภัยพิบัติเกิดขึ้นถึง ๓๑๗ ครั้ง ซึ่งเป็นความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจถึง ๑๔๖ พันล้านเหรียญสหรัฐและเป็นความเสียหายต่อระบบประกันภัยถึง ๖๐ พันล้านเหรียญสหรัฐ เช่น เมื่อปีที่ผ่านมา นครซิดนีย์ได้รับผลกระทบจากกระแสน้ำวนทั่วโลก ซึ่งทำให้อากาศหนาวติดลบถึง ๕๐ องศาเซลเซียส รวมถึงน้ำแข็งบนยอดเขาเอเวอเรสต์ละลาย ทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนสำหรับประเทศไทยเองก็เผชิญกับปัญหา เช่น แผ่นดินไหวที่ลำปาง ปัญหาฝุ่นละออง PM ๒.๕ ซึ่งเป็นปัจจัยจากสภาพแวดล้อมที่สำคัญอีกระดับหนึ่งที่จะกระทบต่อธุรกิจประกันภัยในการบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จากเหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้น ทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการมีความคุ้มครองหรือมีเครื่องมือบริหารความเสี่ยงและให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น จึงเป็นโอกาสของธุรกิจประกันภัยในการขยายตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย เพื่อตอบสนองความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากภัยพิบัติ เป็นภัยที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ หรือ

คาดการณ์ได้ยาก และอาจก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมากมหาศาล ซึ่งปัจจุบันธุรกิจประกันภัยไทย ยังไม่สามารถรับเสี่ยงภัยไว้เองได้ทั้งหมด ต้องพึ่งพิงบริษัทรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ จึงเป็นความท้าทายต่อการเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจประกันภัยไทยในการรองรับความเสี่ยงที่มากขึ้นด้วย

๑๓. กฎเกณฑ์และการกำกับดูแลต้องมีการปรับปรุง

ในช่วงที่ผ่านมา มาตรฐานสากลมีการปรับเปลี่ยนในหลายด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และความเสี่ยงใหม่ที่เกิดขึ้น ทำให้กฎหมายและหลักเกณฑ์การกำกับดูแลและการตรวจสอบต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความยืดหยุ่น ลดความซ้ำซ้อน ง่ายต่อการปฏิบัติ และครอบคลุมเรื่องใหม่ๆ สิ่งที่ได้เห็นได้ชัด คือ การพัฒนาของมาตรฐานบัญชี (International Accounting Standard: IAS) และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (International Financial Reporting Standard: IFRS) มาตรฐานบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่กำลังจะเข้ามาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในวิธีการบันทึกบัญชีและการรายงานทางการเงิน ซึ่งต้องใช้อาศัยความรู้ด้านการเงิน การบัญชีรวมถึงด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ เพื่อรองรับกับมาตรฐานใหม่ที่กำลังจะเข้ามา รวมถึงการพัฒนา Core system ในแต่ละบริษัทเพื่อรองรับมาตรฐานเหล่านี้ ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาระบบภายในของบริษัทประกันภัยเพื่อต่อยอดกับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล

๑๔. ความเพียงพอและการปรับตัวของบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

บุคลากรประกันภัยต้องปรับตัวให้ทันตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงมีทักษะ ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่สำคัญสำหรับธุรกิจ รวมถึงต้องทำให้จำนวนของบุคลากรประกันภัยมีความเพียงพอต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมประกันภัย เช่น นักคณิตศาสตร์ประกันภัย นักบัญชีด้านการประกันภัย Data Science และ IT Management เป็นต้น

๑๕. การนำเทคโนโลยีมาใช้ และการจัดเก็บและเชื่อมโยงข้อมูล

เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบัน ซึ่งธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องมีระบบงานและการจัดเก็บข้อมูลที่จำเป็นที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจประกันภัย รวมถึงต่อยอดในการวิเคราะห์และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจ อีกทั้งต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในภาพรวม

๑๖. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19)

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ก่อให้เกิดผลกระทบทั่วโลกในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็น เศรษฐกิจ สังคม รวมไปถึงวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งปัจจุบันโลกกำลังเข้าสู่ความปกติใหม่ หรือ New Normal ทั้งการรักษาระยะห่างทางสังคม การพึ่งพาเทคโนโลยีและธุรกรรมออนไลน์มากขึ้น รวมถึงการหยุดชะงักของกระบวนการทางเศรษฐกิจและห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งผลกระทบดังกล่าว ส่งผลให้ประชาชนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัยและนำการประกันภัยมาเป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในชีวิตมากขึ้น เริ่มมีการวางแผนด้านสุขภาพและเตรียมพร้อมด้วยการหาหลักประกันด้านสุขภาพ รวมถึงมีการซื้อประกันภัยผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่ดีจากการซื้อประกันออนไลน์ ที่สะดวก รวดเร็ว และได้รับความคุ้มครองทันที โดยเฉพาะประกันโควิด-๑๙ พบว่า มีประชาชนให้ความสนใจซื้อกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว เป็นจำนวนมากกว่า ๙ ล้านกรมธรรม์ และมีการชำระค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๖๔ ล้านบาท (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๓) จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ธุรกิจประกันภัยในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อตอบโจทย์ความต้องการและสภาพความเสี่ยงให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น

แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔

จากการประเมินระบบประกันภัยไทยในปัจจุบัน และความท้าทายในอนาคตที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นที่มาของการจัดทำร่างแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔ ซึ่งได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ว่า “ระบบประกันภัยไทยมีความมั่นคง ยั่งยืน และแข่งขันได้ในเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ภาครัฐและประชาชนทุกคนเข้าถึงการประกันภัยและใช้ประโยชน์ในการรองรับความเสี่ยง”

กรอบแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ 4

วิสัยทัศน์ : ระบบประกันภัยไทยมีความมั่นคง ยั่งยืน และแข่งขันได้ในเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ภาครัฐและประชาชนทุกคนเข้าถึงการประกันภัยและใช้ประโยชน์ในการรองรับความเสี่ยง

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Intended Outcome) ภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔

ระบบประกันภัยไทยภายหลังสิ้นสุดแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔ มีผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Intended Outcome) ดังนี้

ประชาชน

ธุรกิจประกันภัยและคนกลางประกันภัย

ระบบเศรษฐกิจและสังคม

“ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อธุรกิจประกันภัย มีการวางแผนชีวิตที่ดี ได้รับความคุ้มครองด้วยผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สอดคล้องกับความต้องการในอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม โดยสามารถเข้าถึงการประกันภัยผ่านช่องทางที่หลากหลาย และได้รับการบริการที่สะดวก”

“ธุรกิจประกันภัยเติบโตอย่างยั่งยืนและมีธรรมาภิบาลที่ดี มีการบริหารจัดการต้นทุนที่มีประสิทธิภาพ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี คนกลางประกันภัยมีคุณภาพและมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ วิเคราะห์ ความเสี่ยง และให้คำแนะนำการวางแผนทางการเงินแก่ประชาชน”

“ระบบประกันภัยมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างให้เศรษฐกิจและสังคมมีความมั่นคง ทนทาน พร้อมรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สนับสนุนและให้ความคุ้มครองแก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงประชาชน”

Landscape ของอุตสาหกรรมประกันภัยไทยในอนาคต

ด้วยบริบทสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี พฤติกรรมของผู้บริโภค การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ หรือสภาวะเศรษฐกิจ ส่งผลให้อุตสาหกรรมประกันภัยไทยในอนาคตต้องมีการพัฒนาและปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นบริษัทประกันภัยและคนกลางประกันภัย ช่องทางการจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ประกันภัย รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแลเอง เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนอุตสาหกรรมประกันภัยไทยให้เติบโตอย่างยั่งยืน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล จึงได้กำหนด Competitive Landscape ดังต่อไปนี้

	ประกันชีวิต	ประกันวินาศภัย
ภาคธุรกิจประกันภัย	ธุรกิจประกันภัยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในกิจกรรมหลักที่สำคัญ พร้อมทั้งพัฒนาฐานข้อมูลและระบบงานกลาง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ และป้องกันการฉ้อฉลประกันภัย ซึ่งบริษัทประกันภัยขนาดใหญ่มีศักยภาพและความพร้อมด้านทรัพยากร สามารถลงทุนในเทคโนโลยีหรือร่วมมือกับพันธมิตรในการแสวงหาโอกาส สร้างนวัตกรรมและปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ในขณะที่บริษัทประกันภัยขนาดกลางและขนาดเล็ก มีข้อจำกัดด้านทรัพยากร และเงินลงทุน จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานกำกับดูแล หรือหาเครือข่ายพันธมิตร เพื่อให้สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อมใหม่ นอกจากนี้ ต้องเตรียมมาตรการที่เหมาะสม อาทิ การโอนกิจการหรือควรวรรณกิจการเพื่อรองรับบริษัทที่ไม่สามารถปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง และคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสียที่อาจได้รับผลกระทบ	
ช่องทางการจำหน่าย	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตเป็นไปในลักษณะผสมผสาน (Hybrid channels) โดยผลิตภัณฑ์ที่ไม่ซับซ้อนจะขายผ่านช่องทางออนไลน์หรือดิจิทัลมากขึ้น ในขณะที่ผลิตภัณฑ์อื่น คนกลางประกันชีวิตยังคงเป็นช่องทางหลัก โดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อช่วยให้สามารถให้คำแนะนำและเสนอผลิตภัณฑ์ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ คนกลางประกันชีวิตจะต้องปรับบทบาทเป็นผู้ให้ความรู้ วิเคราะห์ความเสี่ยง และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินแก่ประชาชน	ช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยในรูปแบบออนไลน์หรือดิจิทัล (Digital Channels) จะเป็นช่องทางหลักที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยสำหรับบุคคล (Personal line) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัยสำหรับธุรกิจ (Commercial line) คนกลางประกันภัยยังคงมีความสำคัญในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม
ผลิตภัณฑ์ประกันภัย	ผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตจะเน้นประเภทที่ให้ความคุ้มครอง (Protection) ผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุและรองรับการเกษียณ ที่ให้ความคุ้มครองหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น	ผลิตภัณฑ์ประกันวินาศภัย มีการกระจายตัวนอกเหนือจากประกันภัยรถยนต์ และมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของผู้บริโภค รวมถึงการผลักดันให้มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยสำหรับประชาชนฐานรากและภาคการเกษตรมากขึ้น
หน่วยงานกำกับดูแล	มีบทบาทสำคัญในการผลักดันและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ กฎหมายกฎระเบียบบุคลากรประกันภัย ศูนย์ข้อมูลด้านการประกันภัย และแพลตฟอร์มกลาง เพื่อให้เกิดการลดต้นทุนการดำเนินงาน สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้บริษัทสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ร่วมกับการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการขับเคลื่อนในธุรกิจประกันภัยเติบโตอย่างยั่งยืน	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัยไทย

เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวัง (Intended Outcome) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัยไทย ออกเป็น ๔ ยุทธศาสตร์หลัก โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีมาตรการสำคัญที่จะดำเนินการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัย ปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่

เป้าประสงค์ : ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ
๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของธุรกิจประกันภัย ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	๑.๑.๑ สนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและปรับตัวให้เป็นดิจิทัลมากขึ้น ๑.๑.๒ ส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็น InsurTech Hub และ Capacity Center
๑.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทาง รูปแบบหรือวิธีการใหม่ๆ ที่เข้าถึงประชาชนในแต่ละกลุ่มในต้นทุนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความโปร่งใส และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ประชาชน	๑.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทาง รูปแบบหรือวิธีการใหม่ๆ ที่เข้าถึงประชาชนในแต่ละกลุ่มในต้นทุนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความโปร่งใส และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ประชาชน ๑.๒.๒ สนับสนุนให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย เพื่อรองรับ Lifestyle ของประชาชนทุกช่วงวัยและความต้องการของธุรกิจ
๑.๓ ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน การลดต้นทุน และการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทประกันภัย	๑.๓.๑ กำหนดมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ ๑.๓.๒ ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจและรูปแบบการรับประกันภัยเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว ๑.๓.๓ ส่งเสริมงานวิจัยด้านการประกันภัย เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมระบบประกันภัย ๑.๓.๔ กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และแนวทางในการป้องกันการฉ้อฉลประกันภัย เพื่อลดต้นทุนของอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงด้านการประกันภัยให้ประชาชนและภาคธุรกิจ

เป้าประสงค์ : การประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ช่วยในการบริหารความเสี่ยงและการวางแผนทางการเงินของประชาชน

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ
๒.๑ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติของประชาชนให้ตระหนักถึงความจำเป็นของการประกันภัย	๒.๑.๑ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัย และการใช้ประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของประชาชน
๒.๒ พัฒนากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการประกันภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติที่ดีต่อการประกันภัย	๒.๒.๑ เสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนบริษัทประกันภัยในการเสนอขายและบริการผลิตภัณฑ์ประกันภัย ๒.๒.๒ เสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนคนกลางประกันภัยในการเสนอขายและบริการผลิตภัณฑ์ประกันภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันให้ระบบประกันภัยมีบทบาทในการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ระบบประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ
๓.๑ สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและการดำเนินนโยบายภาครัฐ	๓.๑.๑ บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการบริหารความเสี่ยงในระดับประเทศ ๓.๑.๒ ผลักดันให้นำการประกันภัยไปใช้ในการบริหารความเสี่ยงของภาครัฐ
๓.๒ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเงิน มาตรฐานการดำเนินธุรกิจและการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจประกันภัย	๓.๒.๑ พัฒนาแนวทางในการยกระดับความมั่นคงทางการเงิน และมาตรฐานในการบริหารความเสี่ยงที่รองรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจและความเสี่ยงใหม่ ๓.๒.๒ ยกระดับกรอบการกำกับดูแลเชิงระบบและเสถียรภาพโดยรวมของธุรกิจประกันภัย
๓.๓ ส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้สังคมโดยรวมมีความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล	๓.๓.๑ ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) และมีบทบาทในการผลักดันให้เศรษฐกิจและสังคมโดยรวมมีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจประกันภัย

เป้าประสงค์ : มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยและรูปแบบในการกำกับดูแลที่รองรับการดำเนินธุรกิจประกันภัย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ
๔.๑ พัฒนากฎหมายและหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล	๔.๑.๑ ปฏิรูปหลักเกณฑ์การกำกับดูแลและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (Regulatory Reform) ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน ๔.๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายและกติกาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกฎระเบียบต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๔.๑.๓ พัฒนากลไกและสร้างเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาของบริษัทประกันภัยในการบริหารภาวะวิกฤต
๔.๒ สร้างเสริมศักยภาพ และความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรประกันภัย	๔.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในธุรกิจประกันภัยและหน่วยงานกำกับดูแลให้มีทักษะและความชำนาญในเรื่องที่สำคัญ
๔.๓ พัฒนาระบบงาน ฐานข้อมูล และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจประกันภัย	๔.๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมประกันภัย ในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลและระบบงานร่วมกัน
๔.๔ ปรับเปลี่ยนหน่วยงานกำกับดูแลสู่ SMART OIC	๔.๔.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากร กระบวนการทำงานและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้งาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และการกำกับดูแลของสำนักงาน คปภ.

เป้าหมายที่คาดหวังในระยะ ๓ ปีข้างหน้า ของแผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔

สำนักงาน คปภ. ตระหนักดีว่า มาตรการภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔ นั้น บางส่วนสามารถดำเนินการได้ โดยสำนักงาน คปภ. และภาคธุรกิจประกันภัย แต่บางส่วนต้องอาศัยการผลักดันและการดำเนินการร่วมกันจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ดังนั้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนทราบทิศทางและแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัยไทยในอนาคตร่วมกัน จึงได้กำหนดเป้าหมายที่คาดหวังในระยะ ๓ ปีข้างหน้าของระบบประกันภัยไทยไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	เป้าหมายระยะ ๓ ปี
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัย ปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● บริษัทประกันภัยทุกบริษัทใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ความเสี่ยงและความต้องการของลูกค้า เพื่อนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม และมีระบบงานที่เชื่อมโยงแบบ seamless ในการให้บริการ ตั้งแต่การเสนอขายจนถึงการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ● มีหลักเกณฑ์ และแนวทางในการออกใบอนุญาตรูปแบบใหม่ เพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ● บริษัทประกันวินาศภัย มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยประเภท Tailor-made เป็นที่แพร่หลาย สามารถแข่งขันได้กับผลิตภัณฑ์ประกันภัยพื้นฐาน (Traditional Product) ● บริษัทสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการประกันภัยที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย ● ธุรกิจประกันภัยมีฐานข้อมูลการฉ้อฉลประกันภัย (Fraud Database) ที่ครอบคลุมทั้งกรณีการฉ้อฉลโดยบริษัทประกันภัยและผู้เอาประกันภัย
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงด้านการประกันภัยให้ประชาชนและภาคธุรกิจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชาชนมีการใช้แอปพลิเคชันหรือเครื่องมือในการวางแผนทางการเงินและการประกันภัย รวมถึงเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ประกันภัยอย่างแพร่หลาย ● บริษัทประกันภัยและคนกลางประกันภัยให้ความรู้และให้คำแนะนำแก่ประชาชนเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินและการบริหารความเสี่ยงควบคู่ไปกับการเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัย ● บริษัทประกันภัยปฏิบัติตามมาตรฐานที่สำนักงาน คปภ. กำหนดในการให้บริการแก่ประชาชนและมีฐานข้อมูลค่าสินไหมทดแทน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันให้ระบบประกันภัยมีบทบาทในการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อรองรับเกษตรกร ผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ กลุ่มลูกจ้าง กลุ่มผู้ประกอบการ SMEs และความเสี่ยงภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ● มีมาตรการและเครื่องมือ (Policy tools) ในด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย การลงทุน และเงินกองทุน เพื่อรองรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจใหม่ และปรับพอร์ตการรับประกันภัยให้มีความสมดุล ● บริษัทประกันภัยทุกบริษัทมีการลงทุนที่สะท้อนถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environment Social and Governance: ESG)

ยุทธศาสตร์	เป้าหมายระยะ ๓ ปี
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจประกันภัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มีฐานข้อมูลกลางด้านการประกันภัย และมีแนวทางการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลางด้านการประกันภัย ● มีแพลตฟอร์มกลาง OIC Gateway เพื่อเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแอปพลิเคชันที่ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลด้านการประกันภัย ● กฎเกณฑ์การกำกับดูแลเอื้อให้ผู้ประกอบการและคนกลางประกันภัยสามารถพัฒนาธุรกิจและนวัตกรรมได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถแข่งขันได้ ● มีการใช้ SupTech ในการกำกับดูแลและตรวจสอบ เช่น Automated reporting, การนำ AI มาใช้ในการวิเคราะห์และตรวจสอบบริษัทประกันภัย เป็นต้น

ภาคผนวก

กิจกรรมสำคัญ และระยะเวลาดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัย ปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่

เป้าประสงค์ : ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
๑.๑ พัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของธุรกิจประกันภัย ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	๑.๑.๑ สนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและปรับตัวให้เป็นดิจิทัลมากขึ้น	๑. ศึกษาและปรับปรุงกฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์การกำกับดูแลของสำนักงาน คปภ. เพื่อให้สอดคล้องกับผลการทดสอบใน Insurance Regulatory Sandbox เพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจใช้เทคโนโลยีในการดำเนินธุรกิจ	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	
		๒. สนับสนุนให้บริษัทใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจและการให้บริการประชาชนที่จะช่วยลดต้นทุนค่าใช้จ่าย รวมถึงลดกระบวนการทำงานของบริษัท เช่น กระบวนการตรวจสอบตัวตนทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-KYC) และสนับสนุนให้ภาคธุรกิจร่วมมือกับพันธมิตร (Strategic Partnerships) เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	
		๓. สนับสนุนให้บริษัทมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมใหม่ และพฤติกรรมผู้บริโภค	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		- ศึกษาแนวทางและความเหมาะสมในการเปิดโอกาสให้ Virtual Insurer เข้ามาในตลาด	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘		
		๔. ปรับกระบวนการดำเนินธุรกิจให้เป็นระบบอัตโนมัติมากยิ่งขึ้นทั้งกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบ เช่น การส่งมอบกรมธรรม์ให้กับผู้เอาประกันภัยในรูปแบบของ e-Policy การใช้เทคโนโลยี Blockchain ในกระบวนการเก็บข้อมูลการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และการใช้ปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการทำงาน เป็นต้น เพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายและระยะเวลาในการดำเนินงาน	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย	
๕. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมายและหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล (RegTech)	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย			

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
	๑.๑.๒ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น InsurTech Hub และ Capacity Center	๖. กำหนดมาตรการเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในเทคโนโลยี เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	MOF, TLAA, TGIA
		๑. ขยายบทบาทของ Center of InsurTech (CIT) ให้เป็น One Stop Service ด้านการประกันภัย เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำให้แก่บริษัทประกันภัย และ Startup ในทุกมิติ (Capacity Center) รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีการประกันภัย เพื่อมุ่งสู่การเป็น InsurTech Hub	๒๕๖๔ - ๒๕๖๗	OIC	
		๒. ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับกิจการ InsurTech และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากบริษัทประกันภัยได้มากขึ้น	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA
		๓. สนับสนุนให้ Startup สามารถเข้าสู่ตลาดประกันภัยได้เร็วขึ้น เช่น การสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลเพื่อเปิดโอกาสให้ Startup ใช้บริการได้ง่ายและลดค่าใช้จ่ายในการลงทุน เป็นต้น	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	
๑.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทาง รูปแบบ วิธีการ ให้ประชาชนแต่ละกลุ่มเข้าถึง การประกันภัยได้โดยง่าย สะดวก ทุกเวลา	๑.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทาง รูปแบบหรือวิธีการใหม่ๆ ที่เข้าถึงประชาชน ในแต่ละกลุ่ม โดยคำนึงถึงความโปร่งใส และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ประชาชน	๑. ส่งเสริมให้มีการจัดทำเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผน วิเคราะห์ความต้องการ และเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์ ประกันภัย เช่น Application กลาง หรือ Website กลาง	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TLAA, TGIA
		๒. พัฒนากฎเกณฑ์และแนวทางเพื่อรองรับ Platform ช่องทางการเสนอขายผ่านออนไลน์ หรือช่องทางการเข้าถึง การประกันภัยรูปแบบใหม่ๆ	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๓. พัฒนาช่องทาง เครื่องมือ และ Platform ที่เหมาะสมกับ ประชาชนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โดยการใช้เทคโนโลยี	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย	
	๑.๒.๒ สนับสนุนให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ประกันภัย เพื่อรองรับ Lifestyle ของ ประชาชนทุกช่วงวัยและความต้องการของ ธุรกิจ	๑. พัฒนาระบบการให้ความเห็นชอบผลิตภัณฑ์ประกันภัย ที่มีลักษณะเฉพาะรองรับ Lifestyle ของประชาชน เช่น กำหนดให้มี Fast Track สำหรับการให้ความเห็นชอบ ผลิตภัณฑ์ประกันภัยและให้บริษัทสามารถนำไปทดลองขาย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	บริษัทประกันภัย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
		ในตลาดได้ โดยจำกัดขอบเขตและอยู่ภายใต้เกณฑ์ความมั่นคงที่บริษัทสามารถยอมรับได้ (Product Playground)			
		๒. พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยให้มีความคุ้มครองและผลประโยชน์ซึ่งเป็นไปตามการใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน เช่น ประกันภัยที่สนับสนุนการรักษาสุขภาพ ประกันภัย tailor-made เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย	OIC
		๓. ผลักดันการประกันสุขภาพภาคเอกชน (Private Health Insurance) ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการประกันสุขภาพมากขึ้น ในราคาที่เหมาะสม เช่น การส่งเสริมความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เอาประกันภัย การร่วมมือกับบริษัทเอกชนในกลุ่มธุรกิจ ใน Value Chain ของสังคมผู้สูงอายุ เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC, TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย	
๑.๓ ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน การลดต้นทุน และการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทประกันภัย	๑.๓.๑ กำหนดมาตรการในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ	๑. กำหนดมาตรฐานในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เช่น กำหนดให้มีการจัดทำ checklist มาตรฐานสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์ เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	TLAA, TGIA	OIC
		๒. ศึกษาโครงสร้างต้นทุนในการดำเนินธุรกิจประกันภัย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดมาตรฐานค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจและการรับประกันภัย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๓. กำหนดแนวทางในการกำกับดูแลและตรวจสอบเพื่อประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ	๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	OIC	
	๑.๓.๒ ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจและรูปแบบการรับประกันภัย เพื่อความยั่งยืนในระยะยาว	๑. สนับสนุนให้มีการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่สะท้อนต้นทุน ประเภท และระดับความเสี่ยงของผู้เอาประกันภัย เฉพาะราย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	TGIA, บริษัทประกันภัย, OIC	
		๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการขายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	TLAA, บริษัทประกันภัย, OIC	
		๓. ส่งเสริมการขยายธุรกิจและเชื่อมโยงตลาดประกันภัยเพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านการประกันภัยในกลุ่ม CLMV	๒๕๖๔ - ๒๕๖๗	OIC, บริษัทประกันภัย	

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
	๑.๓.๓ ส่งเสริมงานวิจัยด้านการประกันภัย เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมระบบประกันภัย	๑. ผลักดันการจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการวิจัย เพื่อให้ ทุกภาคส่วนของธุรกิจประกันภัยสามารถเข้าถึงข้อมูลงานวิจัย และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการดำเนินธุรกิจ	๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๒. สนับสนุนทุนสำหรับการวิจัยด้านการประกันภัย เพื่อพัฒนา องค์ความรู้ของอุตสาหกรรมประกันภัยไทย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	LIFEIF, GIF
	๑.๓.๔ กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ และ แนวทางในการป้องกันการฉ้อฉลประกันภัย เพื่อลดต้นทุนของอุตสาหกรรม	๑. จัดทำแนวปฏิบัติสำหรับภาคธุรกิจ และปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันการฉ้อฉลประกันภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC, TLAA, TGIA	
		๒. พัฒนาระบบฐานข้อมูลการฉ้อฉลประกันภัย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC, TLAA, TGIA	
		๓. พัฒนาระบบการตรวจสอบและติดตามการฉ้อฉล ประกันภัย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างวัฒนธรรมการบริหารความเสี่ยงด้านการประกันภัยให้ประชาชนและภาคธุรกิจ

เป้าประสงค์ : การประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ช่วยในการบริหารความเสี่ยงและการวางแผนทางการเงินของประชาชน

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
๒.๑ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติของประชาชนให้ตระหนักถึงความจำเป็นของการประกันภัย	๒.๑.๑ สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันภัย และการใช้ประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของประชาชน	๑. จัดทำฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมและการเข้าถึงการประกันภัยของประชาชน รวมถึงมีการจัดทำแผนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติประชาชนให้ตระหนักถึงความจำเป็นของการประกันภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๒. ผลักดันหลักสูตรเกี่ยวกับการประกันภัยเข้าสู่ระบบศึกษาทุกช่วงชั้นและผลักดันให้มีกิจกรรมการศึกษานอกห้องเรียนของเยาวชน นักเรียน หรือนักศึกษา	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	SEC, MOE, MOF
		๓. นำเทคโนโลยี เครื่องมือ และวิธีการใหม่ๆ ในการให้ความรู้สู่ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC, TLAA, TGIA	บริษัทประกันภัย
		๔. ริเริ่มการส่งเสริมให้มีการนำประกันภัยสอดแทรกเข้าไปในการวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน เพื่อสร้างประสบการณ์การประกันภัยให้กับประชาชนในการบริหารความเสี่ยงอย่างทั่วถึง เช่น การให้ทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ประกันภัย เป็นต้น	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	TLAA, TGIA	OIC
๒.๒ พัฒนากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการประกันภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติที่ดีต่อการประกันภัย	๒.๒.๑ เสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนบริษัทประกันภัยในการเสนอขายและบริการผลิตภัณฑ์ประกันภัย	๑. พัฒนาระบบการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตั้งแต่การซื้อจนถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC, บริษัทประกันภัย	TLAA, TGIA
		๒. ยกระดับพฤติกรรมทางการตลาด (Market Conduct) แก่ผู้เอาประกันภัย ในมิติต่างๆ	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๓. สร้างความเข้าใจในเงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยแก่ประชาชนอย่างเพียงพอ ครบถ้วน และเข้าใจได้ง่าย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	TLAA, TGIA	OIC
		๔. ยกระดับมาตรฐานการประเมินวินาศภัย เช่น การพัฒนาแนวทางการตรวจสอบการประเมินวินาศภัยของนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TGIA, ภาคธุรกิจประเมินวินาศภัย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
	๒.๒.๒ เสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนคนกลางประกันภัยในการเสนอขายและบริการผลิตภัณฑ์ประกันภัย	๑. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนบทบาทของคนกลางประกันภัยจากการเสนอขาย เป็นการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและวิเคราะห์ความเสี่ยงและความต้องการของลูกค้า	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	TLAA, THAIFA, TGIA, TIBA	OIC
		๒. สนับสนุนให้คนกลางประกันภัยเสนอขายผลิตภัณฑ์การเงินและการประกันภัยได้อย่างหลากหลาย เพื่อผลักดันให้เกิดตลาดที่ผู้บริโภครสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์ได้อย่างครบวงจร	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	TLAA, THAIFA	OIC, SEC
		๓. ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสนับสนุนกระบวนการเสนอขายของคนกลางประกันภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	TLAA, TGIA, TIBA, THAIFA	OIC

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันให้ระบบประกันภัยมีบทบาทในการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ระบบประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
๓.๑ สนับสนุนการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินนโยบายของภาครัฐ	๓.๑.๑ บูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย และการบริหารความเสี่ยงในระดับประเทศ	๑. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่จำเป็นและตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่หลากหลายมากขึ้น โดยร่วมมือระหว่างสำนักงาน คปภ. ภาคธุรกิจ และหน่วยงานอื่นๆ (Cross-Sectoral Cooperation) เช่น ผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อผู้สูงอายุ ผลิตภัณฑ์ประกันภัยการดูแลระยะยาว (Long Term Care Insurance) ผลิตภัณฑ์ประกันภัยรายย่อย (Micro Insurance) ผลิตภัณฑ์ประกันภัยพืชผล (Agricultural Insurance) เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	MOF, MOPH, MOAC, บริษัทประกันภัย
		๒. ศึกษาความเป็นไปได้และบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดให้มีผลิตภัณฑ์ประกันภัยภาคบังคับเพิ่มเติม เช่น ผลิตภัณฑ์ประกันภัยแรงงานต่างด้าว การนำระบบประกันสุขภาพภาคเอกชน เสริม เต็ม สิทธิการรักษาพยาบาล เป็นต้น	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA, MOL
		๓. พัฒนากฎหมายแม่บทด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัย เช่น พ.ร.บ. การประกันภัยทางทะเล พ.ร.บ. การประกันภัยทางด้านเกษตรกรรม พ.ร.บ. การประกันสุขภาพ เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	MOF
		๔. เสริมสร้างศักยภาพในการรับเสี่ยงภัยของประเทศ โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงและเงินกองทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เช่น การจัดทำฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับพื้นที่เสี่ยงภัยภายในประเทศ การศึกษาแนวทางของบริษัทประกันภัยต่อแห่งชาติ (National Reinsurer) เป็นต้น	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	OIC	TGIA, MOF

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
	๓.๑.๒ ผลักดันให้นำการประกันภัยไปใช้ในการบริหารความเสี่ยงของภาครัฐ	๑. สนับสนุนให้ภาครัฐใช้ผลิตภัณฑ์ประกันภัยในการบริหารความเสี่ยงภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการดำเนินงานอื่นๆ ที่อาจเกี่ยวข้อง เช่น แนวทางการกำหนดการทำประกันภัยในสัญญาของรัฐต่างๆ	๒๕๖๘	OIC	MOF
		๒. ส่งเสริมธุรกิจประกันภัยในการลงทุนในสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการลงทุนขนาดใหญ่และโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การลงทุนในหุ้นกู้ของบริษัทที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC, บริษัทประกันภัย	TGIA, TLAA
๓.๒ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเงิน มาตรฐานการดำเนินธุรกิจและการบริหารความเสี่ยงของธุรกิจประกันภัย	๓.๒.๑ พัฒนาแนวทางในการยกระดับความมั่นคงทางการเงิน และมาตรฐานในการบริหารความเสี่ยงที่รองรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจและความเสี่ยงใหม่	๑. ศึกษามาตรการและแนวทาง (Policy tools) ในด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย การลงทุน และเงินกองทุน เพื่อให้บริษัทประกันภัยดำเนินธุรกิจ ที่คำนึงถึงการเติบโตในระยะยาว และปรับพอร์ตการรับประกันภัยให้มีความสมดุล เช่น หลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง หรือกำหนดมาตรการจูงใจ เป็นต้น	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๒. กำหนดมาตรการและแนวทางในการกำกับและตรวจสอบธุรกิจประกันภัยให้ครอบคลุมถึงการประเมินความยั่งยืนและความอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาว (Viability)	๒๕๖๖ - ๒๕๖๗	OIC	
		๓. ส่งเสริมการควบคุมโดยสมัครใจและเตรียมมาตรการรองรับ	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	
		๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TLAA, TGIA, บริษัทประกันภัย
	๓.๒.๒ ยกระดับกรอบการกำกับดูแลเชิงระบบและเสถียรภาพโดยรวมของธุรกิจประกันภัย	๑. พัฒนาเครื่องมือในการติดตามและดูแลความเสี่ยงเชิงระบบและเสถียรภาพโดยรวมของธุรกิจประกันภัย (Macroprudential Surveillance)	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	BOT, SEC
๒. บูรณาการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการกำกับดูแลเชิงระบบและเสถียรภาพของธุรกิจประกันภัย		๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	BOT, SEC	

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
๓.๓ ส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัยเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้สังคมโดยรวมมีความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล	๓.๓.๑ ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) และมีบทบาทในการผลักดันให้เศรษฐกิจและสังคมโดยรวมมีความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล	๑. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณารับประกันภัย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC, บริษัทประกันภัย	TLAA, TGIA
		๒. ศึกษามาตรการจูงใจให้บริษัทประกันภัยดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับหลักการ ESG เช่น มาตรการทางภาษี และให้รางวัลแก่บริษัทประกันภัยที่ดำเนินธุรกิจตามหลัก ESG	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC	MOF
		๓. ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจประกันภัยมีการลงทุนที่คำนึงถึงความยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล เช่น การลงทุนในโครงการที่มีธรรมาภิบาล คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือ ลงทุนในกองทุนที่ได้รับการจัด Morningstar Sustainability Rating เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA,

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยเพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจประกันภัย

เป้าประสงค์ : มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการประกันภัยและรูปแบบในการกำกับดูแลที่รองรับการดำเนินธุรกิจประกันภัย

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
๔.๑ พัฒนากฎหมายและหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแล	๔.๑.๑ ปฏิรูปหลักเกณฑ์การกำกับดูแลและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (Regulatory Reform) ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน	๑. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายและทบทวนกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้มีเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นไปตามมาตรฐานสากล (Regulatory Guillotine) เช่น การแก้ไขหรือปรับปรุงพระราชบัญญัติหรือกฎหมาย เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TLAA, TGIA
		๒. ศึกษาและจัดทำแนวปฏิบัติสำหรับการทำ Regulatory Impact Assessment (RIA) รวมทั้งเริ่มใช้กระบวนการ Regulatory Impact Assessment (RIA) ในการออกกฎหมาย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA
		๓. พัฒนากฎหมายให้มีความยืดหยุ่น มีลักษณะเป็นหลักการ (Principle-based) และประยุกต์ใช้หลักการความได้สัดส่วน (Principle of Proportionality) ในการกำกับดูแล	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA
		๔. ศึกษาและหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในเรื่องการกำกับดูแลธุรกิจการเงินร่วมกัน	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	BOT, SEC
	๔.๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายและกติกาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	๑. ผลักดันการปฏิบัติตามมาตรฐานและกฎระเบียบต่างๆ จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TLAA, TGIA
	๒. พัฒนามาตรฐานและกฎระเบียบต่างๆ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICs)	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC		

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
		๓. ศึกษา วิเคราะห์ ประเมินผลกระทบ และจัดทำแนวทางในการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและกฎระเบียบต่างๆ เช่น IFRS ๑๗ เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	TLAA, TGIA, TFAC
		๔. เพิ่มบทบาทของสมาคมต่าง ๆ ในการกำหนด แนวปฏิบัติและมาตรฐานในการดำเนินการ (Best Practice) ของภาคธุรกิจในเรื่องต่างๆ เพื่อให้เกิดมาตรฐานในการดำเนินธุรกิจ	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	TLAA, TGIA	
	๔.๑.๓ พัฒนากลไกและสร้างเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาและในการแก้ไขปัญหาของบริษัทประกันภัยในการบริหารภาวะวิกฤต	๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	OIC	BOT, SEC	
๔.๒ สร้างเสริมศักยภาพ และความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรประกันภัย	๔.๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในธุรกิจประกันภัยและหน่วยงานกำกับดูแลให้มีทักษะและความชำนาญในเรื่องที่สำคัญ	๑. สร้างมาตรฐานบุคลากรประกันภัยภายใน ประเทศที่มีความสำคัญต่อระบบการประกันภัย เช่น นักคณิตศาสตร์ประกันภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	SOAT, OIC	TLAA, TGIA
		๒. พัฒนาหลักสูตรในการอบรมและการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ให้กับบุคลากรในธุรกิจประกันภัยในสาขาต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น การอบรมทักษะที่จำเป็นหรือเพิ่มเติมสำหรับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยเพื่อให้มีคุณภาพมากขึ้น การอบรมบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้องกับ IFRS ๑๗ เพื่อให้บริษัทสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานได้ การจัดเก็บชั่วโมงการฝึกอบรม (CPD) เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	SOAT, TLAA, TGIA, TFAC	OIC
		๓. ผลักดันให้สถาบันวิทยาการประกันภัยระดับสูงมีบทบาทในการพัฒนาบุคลากรและเป็นศูนย์รวมงานวิจัยด้านการประกันภัย	๒๕๖๕ - ๒๕๖๘	OIC	
		๔. สนับสนุนภาคธุรกิจประกันภัยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบุคลากรด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยเพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีการให้คำแนะนำนักเรียน/นักศึกษาเกี่ยวกับความก้าวหน้า	๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	OIC, TLAA, TGIA	สถาบันการศึกษา

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
		ในสายอาชีพ (Career Path) ที่ยังขาดแคลนในธุรกิจประกันภัย เช่น นักคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuary) ผู้สำรวจภัย (Surveyor) และนักบัญชีด้านประกันภัย (Insurance Accountant) เป็นต้น			
๔.๓ พัฒนาระบบงานฐานข้อมูลและเทคโนโลยีที่จำเป็นในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจประกันภัย	๔.๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมประกันภัย ในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลและระบบงานร่วมกัน	๑. ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานกำกับดูแลและภาคธุรกิจให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลเชิงโครงสร้าง (Structured data) ที่เครื่องสามารถอ่านได้ (Machine-readable) และเป็นรูปแบบและมาตรฐานเดียวกันทั้งธุรกิจ	๒๕๖๕ - ๒๕๖๗	OIC	บริษัทประกันภัย
		๒. พัฒนาฐานข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมประกันภัย เช่น ระบบฐานข้อมูลการประกันภัย (Insurance Bureau System : IBS) ฐานข้อมูลการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน (Claim Database) ฐานข้อมูลด้านสุขภาพ (Health Database) ระบบฐานข้อมูลประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA
		๓. สนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบข้อมูลแบบเปิด (Open Data) และเปิดให้สามารถเชื่อมต่อข้อมูลที่เผยแพร่ในรูปแบบช่องทางแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบเปิด (Open API) สำหรับภาครัฐและอุตสาหกรรมประกันภัย	๒๕๖๔ - ๒๕๖๕	OIC	TLAA, TGIA
		๔. ผลักดันการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานราชการอื่นๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น เชื่อมโยงกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผ่าน Linkage Center ของกระทรวงมหาดไทย เชื่อมโยงกับกรมการขนส่งทางบก ผ่าน web service เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการมี พ.ร.บ. ของรถที่ไปต่อภาษี เป็นต้น	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA
		๕. ศึกษาและส่งเสริมการพัฒนาระบบงานกลาง หรือ แอปพลิเคชันกลาง (Central Platform/ Application) ของ	๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	OIC	TLAA, TGIA

กลยุทธ์	มาตรการสำคัญ	กิจกรรมสำคัญ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	
				หลัก	สนับสนุน
		อุตสาหกรรมประกันภัย รวมถึงระบบงานกลางในการปฏิบัติ ตามมาตรฐานสากลร่วมกันภายในภาคธุรกิจ			
๔.๔ ปรับเปลี่ยนหน่วยงาน กำกับดูแลสู่ SMART OIC	๔.๔.๑ พัฒนาศักยภาพบุคลากร กระบวนการทำงานและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้งาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและการกำกับดูแลของสำนักงาน คปภ.	๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากร เปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงาน ทักษะคิด (Mindset) และทักษะของพนักงาน (Reskill & Upskill) ที่นำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรม	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	
		๒. สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานที่รวดเร็ว ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานภายในสำนักงานและให้บริการประชาชน	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	
		๓. พัฒนาระบบการกำกับดูแลแบบอัตโนมัติ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการกำกับดูแล และการตรวจสอบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายในสำนักงาน โดยใช้ Supervisory Technology (SupTech)	๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	OIC	

หมายเหตุ :

OIC	สำนักงาน คปภ.
TLAA	สมาคมประกันชีวิตไทย
TGIA	สมาคมประกันวินาศภัยไทย
TIBA	สมาคมนายหน้าประกันภัยไทย
THAIFA	สมาคมตัวแทนประกันชีวิตและที่ปรึกษาทางการเงิน
SOAT	สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย
LIFEIF	กองทุนประกันชีวิต
GIF	กองทุนประกันวินาศภัย
BOT	ธนาคารแห่งประเทศไทย
SEC	สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
MOE	กระทรวงศึกษาธิการ
MOF	กระทรวงการคลัง
MOPH	กระทรวงสาธารณสุข
MOL	กระทรวงแรงงาน
TFAC	สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์
MOAC	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์